

Dolnolukavický Hlasatel

ČASOPIS PRO DOLNÍ LUKAVICI, KRASAVCE, LIŠICE A SNOPOUŠOVY

SLOVO STAROSTY

Vítězslav Opálko

Vážení spoluobčané, jsme v polovině roku s magickým letopočtem. Přinesl nám změny, které si nikdo nedovedl ani představit. Ekonomické dopady budou jistě obrovské. Dovolte tedy několik čísel z hospodaření obce, prověřené auditorem. Do roku 2019 vstoupila obec s finančními prostředky v celkové výši 13.412.568,48 Kč. K 31. prosinci 2019 byl stav na účtech obce 20.910.516,89 Kč. Zastupitelstvo obce na veřejném zasedání 25. června projednalo závěrečný účet obce a schválilo účetní uzávěrku za minulý rok. Současně schválilo hospodaření ZŠ a MŠ, kde náklady činily 12.706.162,94 Kč, výnosy 12.700.994,88 Kč. Ztráta hospodaření roku 2019 ve výši 5.168,06 bude pokryta z kladných výsledků hospodaření minulých let a uhrazena z Rezervního fondu.

Pro letošní rok se nám podařilo zajistit řadu fin. dotací od Plzeňského kraje, další žádosti u MMR jsou v řešení:

- » na modernizaci hřiště u ZŠ (umělý povrch a nové herní prvky) 400.000 Kč
- » na výstavbu přístřešku pro techniku obce a skladu materiálu 210.000 Kč
- » rekonstrukce veřejného osvětlení v Krasavcích 350.000 Kč
- » pro hospodaření v lesích 70.000 Kč
- » nákup dopravního auta s přívěsem pro hašení pro SDH 300.000 Kč

ČEZ Distribuce opravila trafostanici v Lišicích.

Výše uvedená čísla by mohla svádět k přehnanému optimismu. S ohledem na avizovaný pokles daňových příjmů nabádám zastupitelstvo na rozvážnost při schvalování výdajů. Nemůžeme si dovolit v budoucnu zadlužit obec tak, jak to činí stát.

Přeji vám krásné léto a dovolenou, dětem a studentům mnoho zážitků o prázdninách. Pamatujte však na pravidlo šťastného návratu.

SLOVO ZASTUPITELE ...

Mgr. Lenka Zedníková

Vážení čtenáři Hlasatele, dovolte mi, abych svůj úvodník pojala jak jinak než prázdninově. Prázdniny jsou pro děti symbolem pohody a odpočinku. Pro rodiče ale mnohdy znamenají naopak stres a vyvstává otázka, kam s nimi – se školáky. Nabídek je spousta, samozřejmě. Ale když poplatíte šest týdnů táborů, soustředění, příměstských táborů či celodenních sportovních kurzů, své dva vymodlené týdny dovolené můžete s potomky strávit maximálně tak doma nebo na chatě. Na vysněnou dovolenou u moře již pravděpodobně nezbyde.

Napadlo vás někdy zapřemýšlet nad tím, proč prázdniny trvají právě dva měsíce? Nejsou prázdniny v Česku příliš dlouhé? V Německu, Dánsku či Velké Británii trvají necelý měsíc a půl. O volné dny ale děti nepříjdu, jen je mají rovnoměrněji rozvrstvené během celého roku. V jižních krajích, jako je Itálie, Španělsko či Řecko, zase dosahují opačného extrému,

když letní prázdniny trvají téměř tři měsíce. Hlavním důvodem jsou vysoké teploty, ve kterých by se učivo žákům obtížněji vstřebávalo.

V Česku se o letních prázdninách začalo mluvit už v dobách Jana Amose Komenského. Definitivně však prázdniny zavedla až Marie Terezie spolu s povinnou školní docházkou. A proč máme hlavní prázdniny právě v červenci a srpnu? Může za to syn Marie Terezie Josef II. a jeho nařízení ze dne 24. května 1786. Tehdy přesunul hlavní školní volno ze září a října právě na léto. Takže už od roku 1787 končí školní docházka posledního června.

Přeji vám, aby pro vás byly prázdniny obdobím zaslouženého odpočinku. Ať je budete trávit kdekoliv, přeji vám mnoho zážitků a prosluněných dnů se svými nejbližšími.

VÝZVA K PODPOŘE

Vítězslav Opálko

Nákup nového dopravního automobilu pro hasiče

V letošním roce jsme již potřetí žádali MV ČR o poskytnutí dotace na nákup nového dopravního automobilu s přívěsem pro hašení pro výjezdovou jednotku SDH Dolní Lukavice. Po dosažení potřebného počtu bodů se to konečně zdařilo, obdrželi jsme

rozhodnutí na dotaci 450.000 Kč. Po doložení výběrového řízení, které bylo součástí žádosti o dotaci, nám Plzeňský kraj poskytne dalších 300.000 Kč.

S panem Šilhánkem jsme zpracovali technické podmínky (6 stránek) podle požadavků SDH a HZS. Ty byly podkladem pro výběrové řízení, v němž zastupitelstvo obce vybralo dodavatele s nejnižší cenou. Ta činí 1.712.392 Kč. Stále zbývá dofinancovat téměř milion korun. Rozhodl jsem se proto oslovit veřejnost s žádostí o finanční podporu s připomenutím dosavadní činnosti našich dobrovolných hasičů, jejich pomoci při povodních v roce 2002, 2013 i při požárech v obci a okolí. Dosud máme vyjednány dary v hodnotě kolem 100.000 Kč a jednání pokračují. Sám jsem byl překvapen vstřícností. Svou roli sehrála i činnost SDH při výchově další mladé generace hasičů.

Pokud by i někdo další uvažoval o podpoře nákupu nové techniky pro SDH, na OÚ budou připraveny pro tento případ darovací smlouvy.

Na listopad letošního roku připravujeme slavnostní předání nové dopravní techniky do užívání sboru.

S hasičským pozdravem „**Bližnímu ku pomoci**“.

ZPRÁVY ZE ŠKOLY A ŠKOLKY

Mgr. Lenka Hajšmanová, Dis.

Vážení čtenáři, „setkáváme se“ v letním měsíci, proto vám všem přeji klidné, příjemné a hlavně sluncem zalité léto, které pravděpodobně bude odlišné od let minulých... Budme optimističtí, ale i opatrní...

Nejprve vás seznámím se znovuotevřením základní a mateřské školy. Obě školská zařízení jsem otevřela 25. 5. Vzdělávání, vlastně vzdělávací aktivity, ve škole probíhalo dopoledne ve dvou skupinách, odpoledne v jedné skupině a ve školce v obou třídách – Sluníčka fungovala v celodenním režimu, Hvězdičky v polodenním. Děkuji všem kolegům, kteří se na

vzdělávání podíleli. Distanční výuka pokračovala dále. Příprava na „restart“ byla velice pečlivá a náročná, plně jsem se řídila pokyny MŠMT (ministerstvo školství), a také personálními možnostmi školy – sedm kolegyně nemohlo nastoupit do zaměstnání. Proto i stravování pro žáky základní školy nešlo z těchto důvodů zajistit, ale zvládli jsme to. Vážení rodiče, tímto děkuji za pochopení. Věřím a doufám, že se v září sejdeme „v normálním“ režimu. Ještě připomínám, že mateřská škola bude fungovat do 17. 7.

Nyní Vás seznámím se zápisy, které proběhly v dubnu a květnu.

Do základní školy se přihlásilo dvacet dětí, z toho byly čtyři žádosti o odklad. Budoucích prvňáčků je celkem patnáct, jedno dítě nastoupí na jinou základní školu. I z tohoto důvodu bych ráda zachovala výuku v pěti třídách, ale některé předměty se budou muset učit „malotřídně“ – ve spojených ročnících. Do mateřské školy byly dány žádosti k předškolnímu vzdělávání u dvaceti čtyř dětí. Celkem jsem přijala šestnáct dětí, které nastoupí od září 2020, ale i v lednu 2021. Opět jsem požádala pana starostu o výjimku z nejvyššího počtu dětí. Velice mě těší zájem o naši školku, ale zároveň mi mrzí, že nemohu vyhovět všem – musím se řídit platnou legislativou, která se od 1. 9. 2020 mění. Dvě děti budou plnit předškolní vzdělání individuálně.

Předškolní vzdělávání.

Nový „oddychový koutek“ na školní zahradě.

Závěrem bych chtěla popřát našim žákům a dětem a všem mým kolegům krásné prázdniny a odpočinkové léto. Pátáci, ať se daří v Přešticích! Předškoláci, nebojte se, paní učitelky vymyslí vaše rozloučení se školou a nejen já se na vás těším ve škole! Nový školní rok je již v přípravě.

ROZHOVOR

Mgr. Eva Horová

s Věrou (*1954) a Arcangelo (*1949) Leo, žijí v Lišicích.

Paní Leo, prozradte nám, jak jste se dostala k exotickému příjmení?

Narodila jsem se jako Věra Kučerová v Lišicích čp. 112. S manželem Zdeňkem Pacourkem jsem vychovala dvě děti. V létě 1997 jsem odjela na týden k moři do Itálie. Seznámila jsem se tam se svým budoucím manželem. Od té doby jsme střídavě žili v Itálii a v Čechách. Během letní sezóny jsem v Itálii pracovala v ho-

telu. To mimo jiné i výrazně přispělo ke zlepšení mé italštiny. 27. února 1999 jsme v Přešticích byli oddáni. Nyní oba žijeme v Lišicích čp. 112, mám rodném domě.

Pane Leo, prozradte mi něco o sobě, prosím.

Pocházím z města Cagnano Varano v regionu Puglia (Gargáno). Vyrůstal jsem se třemi sourozenci. Odmalička jsme museli pomáhat. Otec měl velké vinice. Když mi bylo 18 let, odjel jsem do Anglie. Našel jsem si práci, naučil se anglicky, oženil se a vychoval děti. Ve Worchestru jsem žil 30 let. Závodně jsem tancoval rock 'n' roll, hrál fotbal, věnoval se bojovým sportům a karate a judo také vyučoval.

Pane Leo, kdy jste se poprvé dostal do Lišic a proč jste se v roce 2017 zde trvale usadil?

Bylo to krátce po našem seznámení. V Lišicích nyní trávíme většinu roku. Do Itálie jezdíme na 3-5 měsíců. Dříve jsme polovinu roku trávili v Itálii a polovinu tady. Na jihu Itálie mám dům, garáž s autem, zahradu a také 93 letého otce. Kolem rezidence jsem míval vinice. Sklízeli jsme, dělali víno a stáčeli obvykle 700 litrů vína. Když jsme více času začali trávit v Lišicích, byl jsem nucen vinnou révu začít likvidovat. Dnes mám jen čtyři rostliny vinné révy a šest ovocných stromů. Do Lišic jsem se k trvalému pobytu přihlásil, protože manželka zde má velkou rodinu, (dvě děti, šest vnoučat a tři pravnoučata) a já v Itálii jen starého otce a bratra.

Pane Leo, plánujete jet do Itálie i letos?

Hranice jsou otevřené, mohl bych vyjet klidně dnes, ale nechystám se tam. U nás v regionu, který má 5 milionu obyvatel, bylo jen 7 osob nakažených COVID-19. Je tam bezpečno.

Pane Leo, co se vám v Lišicích nejvíce líbí?

Lišice mám rád. Zvykl jsem si na život v České republice. Nejšťastnější jsem však u nás na zahradě. Rád zahradničím.

Pane Leo, máte rád českou kuchyni?

Miluji jídlo a jím všechno. Rád si dám sekanou, vlašák s rohlíkem, segedýn, pizzu, lasagne, špagety a další druhy těstovin a omáček, které manželka umí skvěle připravit. Den vždy začínám šálkem kapučína, oběd občas zapiji sklenkou vína nebo piva. Někdy dostanu chuť na sladké, které ale příliš nemusím.

Paní Leo, kde jste se naučila vařit italská jídla?

Postupně jsem to „odkoukávala“ od manželovy matky, manžela a přátel. Ti mě naučili, jak správně připravit lasagne, jaká koření kam přidávat a z jakých surovin vařit. Italskou kuchyni mám ráda.

Pane Leo, máte v plánu naučit se česky? (pozn. rozhovor vedu v angličtině)

Určitě. Učím se česky zatím jako samouk (ukazuje sešit se slovíčky a frázemi), ale rád bych chodil někam do školy.

KULTURA

Mgr. Eva Horová

» 6. června se konal dětský den ve Snopoušovech. Akce přilákala mnoho dětí, které soutěžily na různých stanovištích. Po akci čekalo děti občerstvení. Děkujeme nájemci KD za přípravu příjemného odpoledne.

- » 4. července Chovatelna
Koncert kapely Harlet
- » 18. července Chovatelna
Mexický večer
- » 22. srpna Chovatelna
Koncert kapely Caravella Rock
- » 11. září KD Snopoušovy
Posezení s muzikou a taneční večer
- » 12. září Kostel sv. Petra a Pavla
Koncert v rámci 28. ročníku HHS
- » 12. září Snopoušovy
16. Motosraz
- » 19. září Chovatelna
Lukostřelecký turnaj

ZAPOMENUTÉ OSOBNOSTI – 4. ČÁST

Mgr. Eva Horová

Karel Tobrman (1906-1977) – stavitel, podnikatel

Karel Tobrman se narodil 21. června 1906 v Dolní Lukavici čp. 117 Josefu Tobrmanovi, domkáři, synovi Matěje Tobrmana, lesního hajného na Hradčanech a Terezii, rozené Hřebcové, z Jína jako poslední (páté) dítě. 22. června byl v lukavickém kostele pokřtěn farářem Janem Michalem jako Karel Matěj Tobrman. V Dolní Lukavici chodil do obecné školy, poté do měšťanky do Přeštic. Jelikož vyrůstal v chudé rodině, rodiče děti nemohli držet na studiích. Nejmladší Karel však získal podporu od bratra Josefa (*1896) a díky němu mohl studovat na stavební průmyslové

škole v Plzni. Součástí výuky byly tzv. prázdninové mezistudijní praxe, které vykonával u těchto podniků: František Siegl Přeštice, Ing. František Jenč Plzeň, Ing. František Němec Plzeň, Podnikové družstvo Plzeň. Když odmaturoval, byl přijat na vyšší školu stavitelskou v Plzni. Po ukončení působil u: Ing. Františka Jenče v Plzni. Poté odešel do kanceláře Ing. Karla Herzána do Prahy, kde pracoval do 31. 10. 1928. Od Ing. Herzána přešel k bratrům V. a F. Kavalírovým v Praze. Zde se mu dostalo příležitosti podílet se na plánech a výstavbě vilových domů Na Babě, jedné z nejlepších

funkcionalistických čtvrtí v Praze - Dejvicích. Tato lokalita se ihned stala místem pro pražskou smetánku. Zastával stavební dozor při rekonstrukci krovu na Klementinu, podílel se na výstavbě budovy pražské právnické fakulty. V roce 1934 začal podnikat. Jelikož rozjet živnost bylo dosti finančně náročné, byl donucen si vzít půjčku. I zde mu pomohl bratr Josef, který se zaručil svým majetkem. Začal kreslit plány a stavět převážně v Plzni, kde postavil řadu vilek na Slovanech (Chválenická ul., Na Průtahu atd.). Za zajímavost stojí, že zastával technický dozor u vily Dr. Karla Pexidra na Vícově u Přeštic, připravil projekt na rodinné domy pro své neteře a synovce v Dolní Lukavici (čp. 135, 186 a 185) apod. Za druhé světové války začal docházet stavební materiál, tak v roce 1942 se živností skončil a byl totálně nasazený do Škodových závodů. Zde pracoval v kanceláři a seznámil se se svou budoucí ženou Annou Horníkovou (1916-1988) ze Spáleného Poříčí. 3. dubna 1945 se oženil

a odešel žít k nevěstě do Spáleného Poříčí čp. 96. Brzy po svatbě se narodila dcera Věra (*1946, provdaná Šlechtová, restaurátorka, žije v Plzni) a o dva roky později syn Karel (*1948). Odtud denně dojížděl do zaměstnání do Plzně, kde pracoval do roku 1963, kdy odešel do důchodu. Karel Tobrman zemřel 24. října 1977 na mozkovou mrtvici. Je pohřben na hlavním hřbitově v Plzni.

MYSLIVCI NA LUKAVICKU – 4. ČÁST

Karel Stuchl

Honci jsou lidé, kteří sympatizují s myslivostí. Často jsou to rodinní příslušníci nebo sousedé, které nadchla lovecká atmosféra. Před zahájením lovu stojí honci vždy na levé straně od myslivců a pozorně poslouchají instrukci hospodáře, ze které lokality budou nahánět. Někteří byli na honu poprvé, jiní už byli staří mazáci. Rád vzpomínám na Miroslava Loudu (1931-2002), který žil Dolní Lukavici v čp. 185. Byl z mého pohledu již ve věku starších myslivců a každý rok se zúčastňoval honů. Byl jeden z těch, který dirigoval mladší honce, co mají dělat.

Každý honec byl vybaven holí, kterou klepal na kmeny stromů, aby zvedl zvěř ze svých úkrytů. Potom zastřelenou zvěř nesli, až do ukončení leče. I tady se hodily hole, které měli honci u sebe. Na ně si pak střelené bažanty a zajíce pověsili. Někdy každý honec nesl i 6-7 kusů zvěře. Po ukončení leče dělali honci výlož. Vymáčkávali zajíce a pokládali je na pravý bok do řad. Poté hospodář zaevidoval úlovek a myslivci i honci využili krátké přestávky k odpočinku. Pak honci naložili zajíce a bažanty na přistavný valník a nastupovalo se k další leči. Na konci honu se dělal výřad, kde se bilancoval úspěšný den a honci byli jako první odměněni kusem zvěřiny za odvedenou práci.

Letité zkušenosti s naháněním zvěře má Karel Hajžman a Stanislav Polívka.

Karel Hajžman (*1950) z Lišic čp. 57

Do sdružení vstoupil v roce 1992 z vlastní iniciativy. Tehdy se ještě myslivecké schůzky, bály a poslední leče konaly v hostinci U Tolarů. Zde měl pan Hajžman mnoho přátel a byl rád, když ho jako honce vzali do své party. Po dvaceti letech, v roce 2012, byl jako stálý honce přijat do sdružení jako člen. Pan Hajžman sdělil: „*Jelikož jsem nejen naháněl zvěř, pomáhal s organizací při honech, chodil na schůze a na brigády, pan Benedikt se rozhodl, že mě udělá členem, i když nestřílím.*“ Vzpomíná na začátky ve sdružení: „*Rád vzpomínám na časy, kdy v MS byli ještě Plzeňáci (Škodováci). Chodil jsem s nimi na naháňky divočáků do Vysoké (ke sv. Petru, k lišovně a až k Robčicům). Rád vzpomínám na pana Benedikta, Puchtů a další starší myslivce.*“

Stanislav Polívka (*1946) z Lišic čp. 34

Začínal u myslivců jako honce zvěře. Jelikož měl vždy rád přírodu a v mysliveckém sdružení měl kamarády z Lišic, začal si v roce 1987 dělat roční kurz myslivosti. Úspěšně ho zakončil zkouškami. V roce 1988 získal zbrojní pas a vstoupil do sdružení. V téže roce se mu podařilo střílet muflona. Pan Polívka sdělil: „*To byl bezpochyby můj největší úlovek a lovecký zážitek.*“ Na hony má i další vzpomínky. Jako malý chlapec si pamatuje, jak se myslivci v roce 1958 vydali pod Hradčany, kde za krátkou dobu František Hodan (1912-1983) zastřelil velkého divočáka. Jednalo se o prvního divočáka v Lišicích! „*Jelikož tělo bylo obrovské, myslivci ho do vsi přepravovali na dřevěném „čtyřkoláku“.* Kance dopravili na dvůr k Hodanům. Tam se během chvíle seběhla celá ves a přihlížela této události.“ Pana Polívku osm let na honech doprovázel jeho lovecký pes. V roce 2012 byl za dlouholetou a obětavou mysliveckou činnost vyznamenán. Získal čestné uznání. V roce 2016, po smrti Jiřího Benedikta, převzal odchov bažantů. Chodí na myslivecké brigády, vysazuje stromky. Nenechá si ujít ani myslivecké bály a poslední leč. A z čeho střílí? „*Mám brokovnici, kulovnici a malorážku. Každou potřebuji na jinou zvěř (brokovnici na bažanty, kulovnici na prasata a malorážku na kunu. Tu využívám nejméně)*“ sděluje.

CHOVATELÉ MAŇOUROVI

Marie Maňourová

Chtěla bych doplnit články Mgr. Evy Horové o chovatelích.

U ČSCH jsme byli oba dva s manželem, když zemřel (již je to 27 let), odešla jsem ze spolku i já. Měli jsme oba blízko ke zvířatům, a tak když nás oslovili z ČSCH vstoupit do spolku v Dolní Lukavici, jsme ani trochu neváhali. Nejdříve jsme se věnovali chovu exotického ptactva, chovali jsme andulky, korely, zebříčky, rozely i jiné druhy papoušků. Moc nás tento koníček naplňoval. Pak jsme začali s chovem králíků a drůbeže. Z králíků jsme chovali Novozélandské bílé, z drůbeže velké Leghornky a zakrslé Wyandotky modré. Zúčastňovali jsme se všech výstav v okrese a kraji, ale i na okresních a celostátních výstavách. Výstavy v rámci okresu či kraje jsme navštěvovali osobně, ale na celostátní výstavy jsme odesílali

jak králíky, tak i drůbež v přepravkách vlakem. Za celou dobu našeho chovatelství jsme obdrželi velké množství čestných cen, nejvíce radosti nám dělala čestná cena z celostátní výstavy z Kolína za zakrslé Wyandotky modré. Drůbež jsme si sami líhli v umělé líhni a každý druh drůbeže měl svůj vlastní výběh. Taktéž chov králíků byl náročný, každý kus na výstavu byl odchovávan od mala ve své kleci samostatně. I každá příprava na výstavu byla dosti náročná, ale to zná každý chovatel, co to obnáší. Tak jsem si tak trochu oprášila vzpomínky, staré více jak 30 let, ale na vše vzpomínám velice ráda, neboť tento koníček jsme dělali s láskou, která nesla své ovoce a vracela se nám v podobě úspěchů ze všech výstav.

NA SLOVÍČKO S Bc. DRAHOMÍROU VALENTOVOU, VEDOUČÍ DOMU HISTORIE PŘEŠTICKA

Mgr. Eva Horová

8. června uplynulo 20 let od slavnostního otevření muzea, jehož inventář tvoří převážně předměty ze soukromých sbírek. Máte u vás vystavenou sochu z lišické kapličky, v depozitáři uloženou nově zrestaurovanou sokolskou vlajku. Jaké ostatní vzácné předměty z našich obcí máte?

Vzácné předměty nám dodali občané z Dolní Lukavice a Lišic. Z Dolní Lukavice pochází např. mužský sokolský kroj, Bradáčův notofon, soudková máselnice, velikonoční tratárek, mramorová valcha od kameníka Václava Suchého ze 30. let, mosazná cukřenka, sada závaží, poštovní váha, řeznická sekera a sada řeznických háků na zavěšování masa, sada příborů, nožů na krájení dortu, sada alpakových lžiček na zmrzlinu a další. Za velikou vzácnost považujeme firemní tabuli „Barbora Rojtová, praktická porodní asistentka“ a její kufrík s dobovým vybavením, které do našich sbírek daroval její vnuk Antonín Rojt. Z Lišic tu máme část kovářské dílny od pana Kubeše, bobrovky z lišické cihelny od paní Herejkové, domácí mandl, kosu s bachlicí, udidlo na koně, ale také „novější“ předměty ze 70. let, jako je budík, hliníkový ešus, houpací kohout a další.

Jakých dalších cenností si považujete?

Máme tu řadu cenných pohlednic, fotografií, novoročenek, klopenek, vkladních knížek, stvrzenek, pivních etiket ze zámeckého pivovaru, odznaků, smluv. Zajímavé jsou např. klopenky ze staročeských dožínků v DL 1945-1948 a klopenka ze svěcení motorové stříkačky v Krasavcích dne 8. 6. 1947.

Mnoho lidí řešících pozůstalost si někdy lámou hlavu, co se starými nevyužitými věcmi, které je jim líto vyhodit. Jaké předměty vám mohou darovat a

NAŠE ZAHRADY

Mgr. Eva Horová

Od roku 1993 na zahradě u domku čp. 120 v Lišicích začali pracovat **manželé Zdeňka a Václav Kubešovi**. „Při částečné rekonstrukci chalupy jsme udržovali zeleninovou zahrádku, kterou můj otec založil na původní zanedbané zahrádce. Rozšířil ji na stráně a tam udělal ještě několik dlouhých záhonů na zeleninu.“ Sdělil pan Kubeš. Po určité době záhony zrušili. Do strání vysázeli smrky a borovice a na původní záhony skalničky. Pod strání založili okrasnou zahradu z keřů, jako jsou Svida, Mahon, Dříšťál, Ibišek syrský, Ořechokřídlec, Waigelie, Mochna křovitá, Tavoľník růžový, Buxus, Jasmín, Japonský brslen, Komule, Juka, převislá bříza atd. „Inspiraci jsme nacházeli v časopise *Chalupář* a z výstav, jak má vypadat okrasná zahrada,“ prozrazuje paní Kubešová. Na zahradě můžete obdivovat keramické dekorace. Po náročné práci manželé v letních měsících odpočívají v pergole, kterou si postavili na místě bývalé kolny. „Hned za stodolou máme velké ohniště, které romanticky zapadá ke skále, kde se dřívě lámal kámen. Ve stodole máme sklípek, který jsme nazvali osvěžovnou. Zde trávíme čas za tropického počasí.“ Doplnili závěrem Kubešovi.

Iveta (*1964) a Emil (*1965) Sikovi se v Krasavcích čp. 42 starají o zahradu v přírodním stylu. Před více než dvaceti lety zakoupili pozemek s nálety a navážkou,

za jakých podmínek?

Sbíráme stále především předměty k řemeslům a obchodu v regionu do první poloviny 20. století. **Chybí nám komnická a hasičská uniforma, čepice ke kroji selské jízdy, oblek pohřebního zřízence (máme pouze klobouk), staré svatební šaty. Uvítáme také fotografie zemědělských prací, slavností v obcích, svateb, pohřbů, křtin apod.** Pokud něco takového řešíte, pošlete nám elektronickou fotografií předmětu na email prestice.dhp@seznam.cz. Děkujeme.

na kterém stála budova polorozbořené staré drůbežárny. Pozemek vyčistili a nasázeli túje. Poté začali osazovat dalšími keři a rostlinami, které se jim líbily. Dnes můžete obdivovat jehličnaté i listnaté keře, pivoňky, rododendrony, narcisky, tulipány, lilie. Paní Siková sdělila: „*Rododendrony jsou výlučně manželovou záležitostí.*“ Jako jedni z mála se mohou pochlubit hned třemi jezírky. Vybuďovali si je sami a kolem nasázeli ozdobné trávy. „*Zahrada nám dělá radost celý rok, žije si svým životem. Rádi jezdíme po výletech, kde se inspirujeme. Líbí se nám výstavy květin, dendrologické zahrady, zámecké parky. Pak něco koupíme, a časem zjistíme, že u nás zůstanou jen ty odolnější druhy.*“ Dodala závěrem paní Siková.

V roce 1997 se do Dolní Lukavice čp. 14 nastěhovali **manželé Burlovi**. Tehdy na jejich předzahrádce byly staré keře angreštů a rybízů. Zlikvidovali je a postupně začali zakládat záhony, na kterých kvetou narcisky, tulipány, rododendrony, růže, levandule, pivoňky, lilie, cínie. Jelikož celý pozemek je na skále, je tu sušší půda a ne všem rostlinám se tu daří. Paní Hana Burlová (*1951) prozrazuje: „*Největší problém je v poslední době voda. Zahrada někdy hodně strádá, ale i přesto radost udělá vždy.*“ Burlovi nemají žádný specifický styl zahrady a pěstují to, co se jim líbí.

V roce 2007 si parcelu číslo 1556/2 v Lišicích u řeky koupili **manželé Vladislava (*1963) a Milan (*1963) Berecovi** z Drahelčic u Prahy. Pozemek byl v dezolátním stavu, zarostlý metrovými kopřivami a nálety. Uprostřed se nacházel polorozpadlý objekt. Nejdříve začali sázet smrky kolem plotu. Pak manželé začali s vytvářením skalky. Navázeli hlínu, kámen a postupně osazovali rostlinkami. „*Na naší zahradě je v tuto dobu možno vidět původní smrk - jediná rostlina, která se nám podařila uchovat. Zahradě dominuje skalka okolo chatičky, malinké bonsaje, se kterými teprve začínám, takže ještě nemám moc velké výsledky, vzhledem k rychlosti růstu těchto stromčků,*“ sdělila paní Berecová. Nejvíce si oba považují původního smrku, který je v této kůrovcové době stále zdravý a skalky, která jim dělá radost. „*V budoucnu chceme pěstovat rostlinky pro radost. Moc se nám místo trávníku líbí kvetoucí chalupářské loučky, které jsou plné kvítků pro včelky. Uvidíme, zda se nám to podaří. Jeden kout máme letos založený. Necháme se překvapit, co příroda dokáže.*“ dodal závěrem chalupář Milan Berec.

FOTOHÁDANKA:

Řešení z minule: vůz Škoda Felicia - zleva stojící: Josef Dolanský, Václav Řezníček, Karel Vokáč ml., Josef Skála, Vratislav Taflík - majitel Felicie, sedící zleva: František Černý, Josef Průcha, Pavel Mašek, Zdeněk Hodic, Zdeněk Vokáč.

Poznáte o jakou rodinu z Dolní Lukavice se jedná?

ZLATÁ SVATBA

Mgr. Eva Horová

Jana (*1951) a Pavel (*1950) Boušovi se seznámili přes společné kamarády, se kterými trávili volný čas. Po roce a půl si 16. července 1970 řekli své „ano“ na plzeňské radnici. Jana, rozená Nová, je rodačkou z Plzně. Pavel Bouše se také v Plzni narodil, ale odmalička vyrůstal v Dolní Lukavici čp. 163, kde žili jeho prarodiče (Jeslínkovi). Svatební hostina se konala v tehdy nově otevřené restauraci Bohemia v Plzni. Po svatbě novomanželé žili v Plzni, kde se jim narodil syn Pavel (1971-1988) a dcera Jana (*1974, žije v Plzni). V roce 1995 se z Plzně přestěhovali do Dolní Lukavice čp. 163, kde dnes žijí. Radost manželům dělají vnoučata Jakub (*1994) a Lucie (*1998).

JUBILANTI - ČERVENEC A SRPEN

Cibulková Anna, DL	87 let	Králová Růžena, DL	91 let
Menšík Miloslav, DL	81 let	Hajžmanová Jaroslava, DL	81 let
Bouše Pavel, DL	70 let	Šesták František, Krasavce	80 let
Habada Pavel, DL	60 let	Síková Hana, Krasavce	75 let
		Abrahám Milan, DL	70 let
		Polívková Bohumila, Lišice	70 let

Obec Dolní Lukavice všem gratuluje a přeje hodně zdraví do dalších let.

HLASATEL – časopis obyvatel Dolnolukavicka. Vydává Obec Dolní Lukavice. Vychází 8x v roce v nákladu 450 výtisků. Nevyžádané rukopisy se nevracejí. Za obsah článků odpovídají jejich autoři. Registrováno MK ČR E 12350 Adresa redakce: Obecní úřad Dolní Lukavice 134, 334 44. Archiv www.dolni-lukavice.cz, zodpovědný redaktor a grafika Michal Böhm – ekonom@dolni-lukavice.cz
Členové redakční rady: Mgr. Eva Horová, Mirka Štychová.